

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolt, juhul kui viimane menetlusse astub.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

2. märtsil 2020 esitatud hagi – PT Ciliandra Perkasa versus komisjon

(Kohtuasi T-138/20)

(2020/C 129/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PT Ciliandra Perkasa (Lääne-Jakarta, Indoneesia) (esindajad: advokaadid F. Graafsma, J. Cornelis ja E. Rogiest)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 28. novembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/2092, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed („alusmäärus“), artikli 8 lõikeid 1 ja 2, jättes hinna allalöömist tuvastades hindamata olulised tõendid ega tuvastanud hinna allalöömist toote kui terviku kohta.
2. Teine väide, et komisjon on samuti rikkunud alusmääruse artikli 8 lõiget 5, sest kahju põhjuste hindamisel tugineb ta ekslikult hinna allalöömisele.
3. Kolmas väide, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea ja rikkunud alusmääruse artiklit 3, kui leidis, et esiteks tuleb Oil Palm Plantation Fundi („OPPF“) maksed kvalifitseerida toetuseks ja mitte tasuks biodiislikütuse eest, ja teiseks et OPPFi maksed soodustavad biodiislikütuse tootjaid, sest komisjon (i) lähtus ekslikult vastupidisest stsenaariumist ja (ii) ei tuvastanud, et soodustus, kui üldse selline esines, anti edasi biodiislikütuse segajatele.

4. Neljas väide, et komisjon tegi kasu summa arvutamisel OPPFi süsteemis ilmse hindamisvea ja rikkus alusmääruse artiklit 7.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud alusmääruse artikli 8 lõikeid 1 ja 8, sest ta ei ole põhjendanud kahju tekkimise ohtu selgete tõenditega ega kontrollinud objektiivselt kõiki olulisi tegureid.
6. Kuues väide, et komisjon on rikkunud hageja kaitseõigusi, sest ta esitas hinna allalöömise hindamisel aluseks olnud teatavad olulised kaalutlused alles vaidlustatud määruuses ning ei võimaldanud hagejal seega nende kohta oma seisukohta väljendada.

2. märtsil 2020 esitatud hagi – PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo versus komisjon

(Kohtuasi T-143/20)

(2020/C 129/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indoneesia), PT Permata Hijau Palm Oleo (Medan) (esindajad: advokaadid F. Graafsma, J. Cornelis ja E. Rogiest)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 28. novembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/2092, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indoneesiast pärit biodiislikütuse impordi suhtes hagejaid puudutavas osas;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed („alusmäärus“), artikli 8 lõikeid 1 ja 2, jättes esiteks hinna allalöömist tuvastades hindamata olulised tõendid ega tuvastanud teiseks hinna allalöömist toote kui terviku kohta.
2. Teine väide, et komisjon on samuti rikkunud alusmääruse artikli 8 lõiget 5, sest kahju põhjuste hindamisel tugineb ta ekslikult hinna allalöömisele.
3. Kolmas väide, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea ja rikkunud alusmääruse artiklit 3, kui leidis, et Indoneesia valitsus soovitas toorpalmiõli tarnijatel pakkuda enda tooteid piisavast väiksema tasu eest või kohustas neid selleks, samuti et Indoneesia valitsus andis toorpalmiõli tarnijatele mingil kujul tulu või hinnatoetust ning et seeläbi on kasu saadud.
4. Neljas väide, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea ja rikkunud alusmääruse artiklit 3, kui leidis, et esiteks tuleb Oil Palm Plantation Fundi („OPPF“) maksed kvalifitseerida toetuseks ja mitte tasuks biodiislikütuse eest, ja teiseks et OPPFi maksed soodustavad biodiislikütuse tootjaid, sest komisjon lähtus ekslikult vastupidisest stsenaariumist ja ei tuvastanud, et soodustus, kui üldse selline esines, anti edasi biodiislikütuse segajatele.